

[Boligministeren]

pe de økonomisk hårdest belastede bebyggelser. Nu må den gode vilje også vises fra den anden side.

Vedrørende lovens regler om støtte til ungdomsboliger vil jeg gerne sige, at der for mig at se kan opstå et behov for i visse tilfælde at støtte erhvervelse af ældre ejendomme med henblik på indretning af ungdomsboliger. Dette er ikke udelukket efter lovteksten, men det er i de tidligere politiske forhandlinger ikke forudsat, at støtten skal anvendes til dette formål. Jeg håber, at vi i det kommende udvalgsarbejde også kan få en drøftelse af dette problem.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetandpleje.

(Lovforslag nr. L 106).

Lovforslaget skal primært ses som et led i de igangværende sparebestrebelse og som udtryk for regeringens positive indstilling til det af de kommunale organisationer fremsatte ønske om, at staten gennem bl.a. ændret lovgivning søger at lette det øjeblikkelige udgiftspres på kommunerne.

Lovforslaget indebærer, at den i børnetandplejeloven eksisterende hjemmel for kommunerne til – foreløbig indtil udgangen af 1981 – at opnå dispensation fra lovens krav om etablering af kommunale børnetandplejeklinikker forlænges foreløbig indtil videre. Det er dog regeringens opfattelse, at endelig stilling til dispensationsadgangen bør tages senest i 1985–86, hvor børnetandplejeloven skal optages til generel revision.

Den besparelse, der herved vil kunne opnås på de kommunale anlægsbudgetter i 1980–81, er i det af Kommunernes Landsforening fremlagte »sparekatalog« anslået til ca. 100 mill. kr. Denne beregning forudsætter, at de i dag eksisterende 73 dispensationskommuner alle undlader at etablere offentlige klinikker, samt at disse kommuner i givet fald vil skulle indrette omkring 100 klinikker à ca. 1,2 mill. kr.

Af den i november 1979 udsendte redegørelse vedrørende de sociale udbygningsplaner

for perioden 1980–85 fremgår imidlertid, at en del af de 73 dispensationskommuner er så langt i deres planlægning/etablering af kommunale børnetandplejeklinikker, at det formentlig ikke vil være rationelt at stoppe disse projekter. Det er således regeringens opfattelse, at den besparelse, der i 1980–81 vil kunne opnås på de kommunale anlægsbudgetter som følge af nærværende lovforslag, vil være noget lavere end de ca. 100 mill. kr., formentlig omkring 80 mill. kr. Det skal dog samtidig understreges, at foreløbige beregninger foretaget af sundhedsstyrelsen på grundlag af indberetninger fra kommuner og amtskommuner vedrørende bl. a. økonomien i børnetandplejen og tandsundheden hos de af ordningen omfattede børn tyder på, at børnetandpleje på kommunale klinikker er både bedst og billigst. Hvis denne tendens bekræftes i de nærmeste år, er det regeringens klare opfattelse, at dispensationsadgangen på længere sigt helt overvejende bør søges ophævet.

Lovforslaget ændrer således ikke ved det principielle sigte, som har været indeholdt i loven siden dens vedtagelse i 1971, nemlig at børnetandpleje skal foregå på kommunale klinikker. Lovforslaget vil imidlertid – ud over den øjeblikkelige besparelse på de kommunale anlægsbudgetter – betyde, at de kommuner med dispensationstandpleje, som endnu måtte føle en vis usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om kommunale klinikker kontra dispensationstandpleje, vil få mulighed for at vurdere de nu indvundne erfaringer på området, specielt de redegørelser, som sundhedsstyrelsen årligt udsender på baggrund af indberetninger fra kommuner og amtskommuner. Det er jo dog først fra 1977, at der er etableret et system, hvorefter der foretages fuldt sammenlignelige indberetninger vedrørende tandpleje på kommunale klinikker og dispensationstandpleje. Endelig vil lovforslaget give bedre tid til at sikre den fornødne rekruttering af personale til de kommunale klinikker.

Lad mig slutte med nogle få bemærkninger til det af medlemmer af fremskridtspartiet den 20. december 1979 fremsatte lovforslag om børnetandpleje og det af medlemmer af venstre – netop den 22. januar 1980 – fremsatte forslag, ligeledes vedrørende børnetandpleje.

Fremskridtspartiets forslag, der indebærer, at al børnetandpleje skal organiseres som